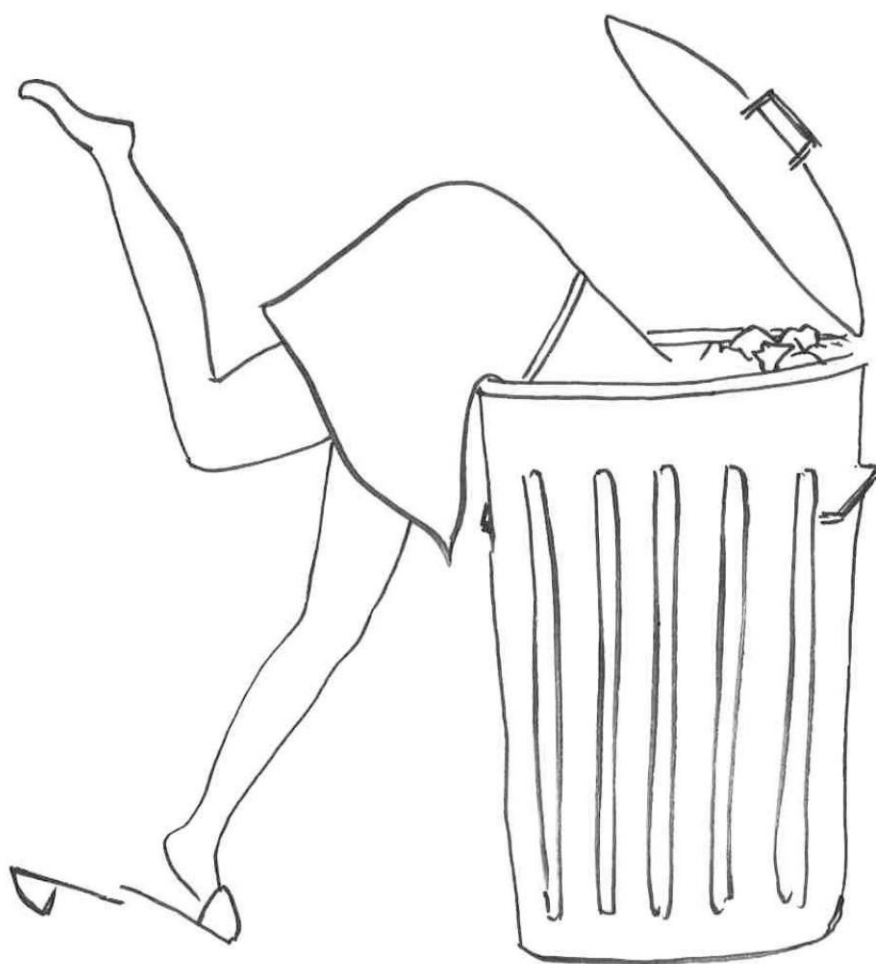

Je to

NORMÁLNÍ?

Klaudie Fachinelli

1.

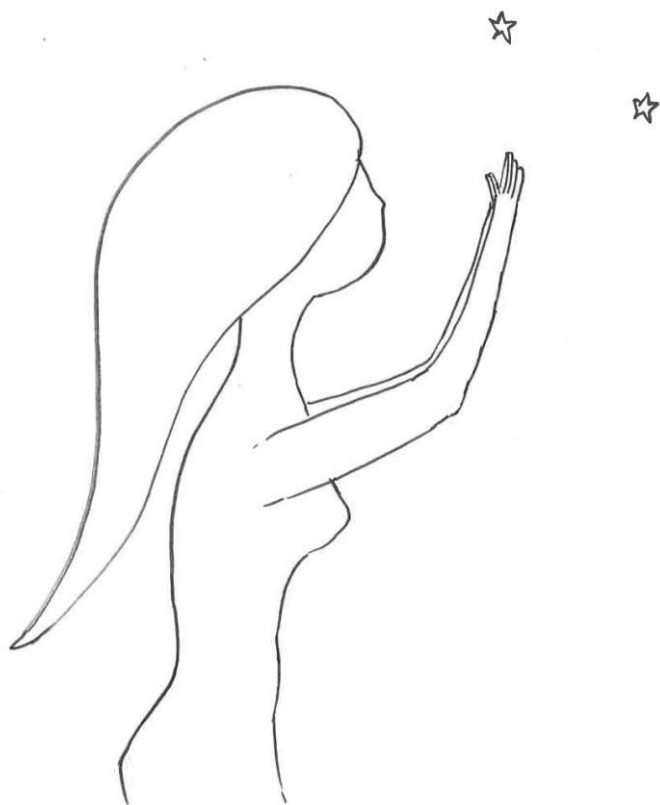
Vánoce, Velikonoce, narozeniny... Možná slavíte a radujete se. Ale v pozadí je smutek. Nastřádaná bolest se snoubí s velkým přáním. A taky se strachem.

A tak zatímco všichni kolem vás házejí úsměvy, vy se noříte do svého nitra a ze srdce vytryskne ta nejsilnější a nejúpěnlivější prosba. Takové to tiché: "Prosím..."

Jako jediná pak máte v očích slzy.

JE to normální a je to v pořádku.

Přeji vám, aby se to vaše přání splnilo. Přidávám se se vši láskou a podporou a spojuji všechny ženy, které už jsou na své cestě k miminku unavené.

4.

Je dost těžké uvěřit, že na testu je pořád jen ta jedna čárka. A tak čekáte. 5 minut, 10, po hodině překonáte nutkání tam tu druhou prostě domalovat a test vyhodíte... a znovu jej vytáhnete z koše, protože - co kdyby?

Krátký závěr - JE to normální!

5.

Máte skvělou kamarádku, dýchala byste za ni. Prý bude mít miminko.

A vy kupodivu necítíte ani tak čistou radost z její radosti, z nového života, jako koktejl nejroztodivnějších pocitů. Ano, je mezi nimi i radost, ale také bolest, závist, vztek a pocit křivdy. A taky velká dávka výčitek, protože je to přece vaše kamarádka!

JE to normální.

Dovolte si to. Přijměte všechny tyto pocity, až je plně a vědomě prožijete, odezní. A zůstane ta čirá radost. A čím větší bude, tím víc budete zářit vašemu dítěti vstříc.

